

Саопштење Удружења бораца ратова од 1990. године Црне Горе

Радан Николић

Амандман хрватских посланика на нацрт резолуције о Црној Гори у Европском парламенту, који се односи на имплементацију судских пресуда у виду правичне накнаде жртвама ратних злочина почињених 90-их година на територији Црне Горе, Удружење бораца ратова од 1990. године Црне Горе оцјењује неутемељеним и злонамјерним атаком на Црну Гору иза кога стоји званична Хрватска.

Хрватски државници и њени посланици у Европском парламенту би морали знати да у Морињу никада није постојао „црногорски логор“, већ да је на тој локацији постојао војни затвор бивше СФРЈ у који су почетком 90-их легално привођена, саслушавана и задржавана лица хрватске националности због учешћа у оружаном побуну. Огромна већина њих били су ратни заробљеници који су напали јединице ЈНА и убијали црногорске резервисте на дубровачко-херцеговачком ратишту због чега им је по Кривичном закону бивше СФРЈ следовала дугогодишња робија.

Треба ли Црна Гора да плати одштету убицама својих држављана и откуда морално право хрватским посланицима да у Европском парламенту прозивају Црну Гору и покрећу питање одштете у случају „Морињ“, када Република Хрватска више од двије деценије затшкава неупоредиво теже ратне злочине својих оружаних снага над црногорским држављанима, попут оног у сплитском Војно-истражном центру „Лора“ 1992. године?

Удружење подсјећа да је, уз жестоке политичке притиске на црногорско тужилаштво и судство извана, капитулантско вођење спољне политике од стране црногорске власти и дебело плаћену харангу великог дијела домаћих медија и невладиних организација, четворици од укупно шест оптужених у случају „Морињ“ изречена правоснажна затворска казна.

При томе је симптоматично неуко или намјерно истрајавање специјалног тужиоца да, у недостатку доказа, оптужницом током поступка не раздвоји који је оштећени цивил, а који ратни заробљеник, и не веже конкретну инкримисану радњу за конкретног оптуженог, на шта су указивали адвокати оптужених и Апелациони суд, због чега би и ова правоснажна пресуда у поступку примјене ванредних правних љекова морала пасти.

Код таквог стања ствари правично обештећење оштећених је немогућа мисија коју додатно компликује чињеница да су неки од ратних заробљеника у случају „Морињ“ по ослобађању наставил да ратују у Хрватској и Босни и Херцеговини и при том били рањени.

Удружење очекује да Европски парламент одбаци спорни амандман хрватских посланика и подсјети их да је Црна Гора на путу ка Европској унији по питању процесуирања ратних злочина почињених на њеној територији и обештећења жртава урадила далеко више од Републике Хрватске, која је чланица Европске уније.

Радан Николић, директор